

El carrer del Portal de la Barca

351

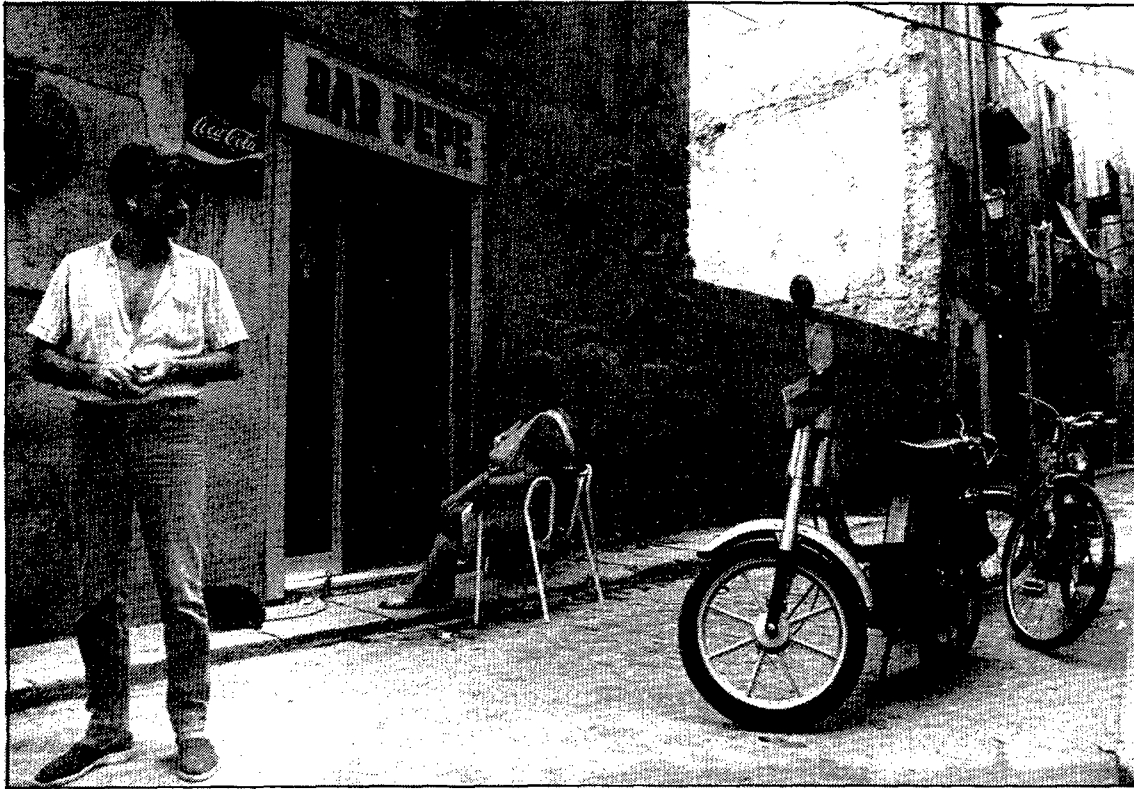
Situat en el cor del barri humit i insalubre de la Barca, a redós de l'ex-colegiata de Sant Feliu, el carrer del Portal de la Barca comença vora l'Onyar, al carrer del pintor Jaume Pons Martí, i acaba davant el convent de les Caputxines, a la pujada del rei Martí. El recorregut no és pla, pel fet que ha de salvar el desnivell existent entre els dos extrems. Connecta amb les vies fonamentals i típiques del barri: els carrers de la Barca, del Pou Rodó i de Trasfigueres. El nom li pervé del portal defensiu de la barca que servia per travessar el riu Ter, que donà també nom al carrer de la Barca.

EL PORTAL

Al primer tram del carrer hi ha el portal que dona nom a la via. És una de les portes que integren el sistema defensiu del segle XIV, edificat per ordre de Pere El Cerimoniós. Encara que l'estat de conservació i d'agençament de l'indret no és gaire curat, és important de recordar que ens trobem davant l'única resta d'aquelles fortificacions que encerclaren la part baixa de Girona. La font tronada que s'hi localitza és una mostra més de la deixadesa que pateix, des de molt temps, el barri de la Barca.

Al costat del portal va existir-hi, a l'època-moderna, un hostal molt anomenat dedicat a Sant Ramon. Feia cantonada amb el carrer de la Barca i, més endavant, serví també per a d'altres necessitats, com a caserna d'infanteria i cavalleria, i després com a Escola Normal.

A finals del segle passat, el portal era tancat de nit i s'obria al matí. Però en alguna ocasió havia quedat tancat, perquè

l'encarregat no hi acudia a l'hora, i això motivà queixes dels veïns a l'Ajuntament.

La història de l'indret va llegada també a les execucions capitals que, a mitjan segle XIX, es dugueren a terme contra els elements carlins que s'alçaren contra el règim liberal i cometeren excessos a tota la comarca. Rahola documenta, l'any 1855, l'afusellament del titulat coronel Carles Gury.

UN CARRER OMBRÍVOL

Fora del tros final, on s'aixeca la casa pretesament relacionada amb el rei Martí l'Humà, el carrer

del Portal de la Barca és estret i ombrívol, carregat d'humitat i de misèries. Per bé que actualment hi destaquen els darrers de la nova i polèmica casa que s'aixeca entre els carrers de Trasfigueres i del Pou Rodó, no es difícil de descobrir-hi espais pertanyents a aquella Girona bombardejada que, ja als anys seixanta, fou denunciada per Gironella.

En aquest carrer hi havien habitat beneficiats de Sant Feliu i gent modesta. Els prostíbuls li han donat també una nota singular. Els números 9 a 11 tenen, en aquest sentit, una història llarga de mestresses, pupil·les i clients. L'any 1936, els bodegons eren regentats per Herme-negild Roger i Blanca Egea. Uns

anys abans, el bodegó citat en darrer lloc havia pertangut a Pilar Rodríguez Huerta, més coneguda com «la Madriles». Les reminiscències de l'activitat hi són encara visibles.

EL TEMPLE DE SANT FELIU

L'ex-col·legiata de Sant Feliu té una entrada molt oblidada per la banda de tramuntana. Posseeix la seva escala, una portada senzilla i una façana amb restes de fortificacions. Antigament havia tingut molt més protagonisme, arran de les manifesta-

cions processionals del Corpus i Setmana Santa.

La capella de Sant Narcís, construïda a partir del 1782 en un solar on abans havia existit el derruït claustre de la col·legiata, el cementiri i la casa del prior de Foixà, dona també pels darreres al nostre carrer, i la imatge de Sant Narcís hi és present en una fornícula. Aquesta capelleta fou restaurada el 1949 a iniciativa del metge Narcís Figueras. Com a dada inèdita, podem donar la notícia que l'any 1801 l'escultor Antoni Viladevall cobrà 21 lliures per la fabricació d'un Sant Narcís d'argila que s'havia de col·locar a la capelleta de la paret exterior, «que és davant de la casa habita lo senyor canonge Colomer». Devia ser el precedent de l'actual, que va se feta maibé en la guerra civil.

LA CASA DEL REI MARTÍ

L'edificació més remarcable del carrer és la que duu el número 15. Correspon a la casa que tradicionalment, segons una antiga creença, hom ha relacionat amb el rei Martí l'Humà, del qual s'afirma que va néixer a Girona i hi residí temporades. No cal dir que la llegenda hi ha fet més que la veritat històrica, però això no priva de qualificar l'edifici com a digne i notable. La façana amb la porta dovellada i la finestra de traça romànica, amb columneta central i capitell, li donen certament un regust distingit i sobri alhora. La casa posseïa altres finestres, que foren venuts i anaren a parar a una finca de Borrassà.

J. Clara

EL LECTOR ESCRIU

terpretant ben tranquils el nou text). Amb el refilet, o el gall, com vulguis, tothom s'ha despertat, i malgrat que sempre hi ha algú que això de despertar-se de cop no li prova massa, tothom ha tornat a buscar la partitura inicial, tot afinant abans els instruments per interpretar aquesta peça (podria ser, per exemple, un allegro de l'abocador?) i seguir el concert.

Ah! pel que fa als silencis, si vols en parlarem un altre dia, amic Matarrodona, però ho farem tots plegats, la CUE i CiU, per part de l'Ajuntament, i el Punt i el seu «partenaire» per l'altra; és un recurs musical (per dir-ho així) aquest del silenci que sembla força estès darrerament, encara que no acabo d'entendre la seva estranya associació amb els abocats. **Joan Albesa** (Regidor de l'Ajuntament d'Olot, membre de la CUE).

Demaneu breuetat i concisió en els comunicants que escriguin a la secció «El lector escriu». Qualsevol carta que passi de les 30 ratlles, aquest diari es reserva el dret de resumir-la, intentant preservar el seu sentit. Tota comunicació haurà d'anar acompanyada de la identificació completa de l'autor (nom i cognoms, adreça, i, si és possible, telèfon), malgrat que podran ésser publicades cartes signades amb inicials o pseudònims, si així ho sol·licita el seu autor.

NECROLÒGIQUES

JOSEFA GUANTER I SOLER

A l'edat de 83 anys va morir ahir a Girona Josefa Guanter i Soler, natural de Colera i resident a Girona.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a la capella de la Residència de la Creu de Palau de Girona.

JOSEP MAUBENS I PEIRÓ

A l'edat de 62 anys va morir ahir a Girona, Josep Maubens i Peiró, natural d'Anglès i resident al carrer Raval, 6, d'Anglès.

Estava casat amb Maria Vila i Santander i tenia dos fills: Josefa i Joan.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 4 de la tarda, a l'església d'Anglès.

Que descansi en pau.

EMÍLIA PUIG I FERRER

Va morir ahir a Malgrat, Emília Puig i Ferrer.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 4 de la tarda, a l'església de Tordera.

Que descansi en pau.

JAUME SERRES I SUÑER

A l'edat de 84 anys va morir ahir a Figueres Jaume Serres i Suñer, natural de Portbou i resident al carrer Ample, 26, de Figueres.

Estava casat amb Anna Ubach i Ginjaume i tenia tres fills: Joan M. i Anna M.

CARME CUSÍ I CRISTINA

A l'edat de 76 anys va morir abans-d'ahir a Figueres Carme

Cusí i Cristina, natural de Rabós i resident al carrer Col·legi, 38, de Figueres.

Estava casada amb Antonio Mercader Ymbert i tenia dos fills: Anna i Pelai.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'església de la Immaculada de Figueres.

Que descansi en pau.

SERVEI DE
NECROLÒGIQUES
Tel. 21 35 08

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Pepita Guanter i Soler

que morí a Girona el dia 17 d'octubre de 1985
a l'edat de 83 anys havent rebut els Sants Sagraments

A. C. S.

El seu espòs, Jesús Cabomero i de La Fuente; fill, Josep Alsina i Guanter; filla política, Antonia Poza; néts, Josep i Núria; néts polítics, Lourdes Xifra i Pere Jordi; besnéts, Marta i Josep; nebots i família tota participen a llurs amistats tan sensible pèrdua. La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui divendres, dia 18, a les onze del matí a la Capella de la Residència Pensionistes Creu de Palau.

Girona, 18 d'octubre de 1985